

Нам пишуть

Жанкарло Джентта

МИСЛИВЕЦЬ

Дорогі читачі!

Насамперед, хочу висловити подяку журналові "Світгляд" за публікацію мого роману "Мисливець": саме коли його перший розділ з'явився у №1, 2012 р., він уперше став доступним для читачів. Відтоді "Мисливець" був опублікований італійською мовою видавництвом UTE й англійською — видавництвом Springer. Англійське видання супроводжене коротким есе, щодо "наукового підґрунтя роману".

Сподіваюся, що вам сподобалось читати про пригоди Майка Едвардса та інших героїв, але більше всього на те, що ви скористалися цією можливістю подумати, яким буде життя наших прапраправнуків, коли людство розпочне свою експансію у космосі. Наша цивілізація перебуває на межі грандіозних змін: Земля все більше і більше не відповідає зростаючим потребам суспільства, в якому все більша кількість людей прагне більшого достатку і багатства. Ці бажання можливо задовольнити тільки у контексті космічної цивілізації, де ресурси і можливості, які ми знайдемо поза нашою планетою, ставатимуть доступними людству, а тим часом наш вплив на навколишнє середовище нашої планети можна буде зменшити.

Науково-фантастичний роман, а особливо, "обтяжливий" науково-фантастичний роман (авт. — *hard science fiction*, — тобто такий, що спирається на науково-технічні принципи і дотримується наукової достовірності), це певний експеримент: автор створює світ і обставини, в які він занурює своїх героїв, а потім дозволяє ситуації вільно розвиватися.

Чи можливо подорожувати у космосі, більше того, від однієї планетарної системи до іншої, чи зміняться і яким чином наша поведінка, наші принципи та цінності? Наскільки людська природа зміниться під дією широкого різноманіття середовищ, у яких багато хто буде жити? Особисто я вважаю, що наша глибинна природа буде змінюватися дуже повільно, якщо взагалі змінюватиметься, і що наше людське оточення залишатиметься в своїй сутності сталим, навіть коли ми розроблятимемо корисні копалини на астероїдах, житимемо на космічних станціях чи стикатимемося з неочікуваною, і, можливо інколи, небезпечною дійсністю.

Урешті-решт, коли ми читаємо давню літературу, то зустрічаємо героїв, у яких пізнаємо наші власні чесноти і вади, які вірять у ті ж цінності, що й ми, і реагують так, як і ми. Дехто з антропологів стверджує, що коли б ми побачили одягнутого по-сучасному кроманьйонця у натовпі сучасних людей, нам

знадобилося би багато часу, щоб вирізнити його. Тому чоловіки і жінки, які житимуть у майбутньому, робитимуть те, що й ми, і, якщо вони забажають подолати величезні космічні відстані, вони будуть мандрувати до тих місць, які вони вважатимуть своїм домом, місцем, де вони житимуть, працюватимуть, зустрічатимуть інших людей і розвиватимуть свою культуру. Подробиці можуть змінюватися. Майкові, наприклад, некомфортно на відкритому просторі, тому що він прожив більшу частину свого життя у штучно створеному середовищі (у тому, який *Артур Чарльз Кларк* називав *коридорною культурою*, приписуючи її людям, що жили на астероїдах), але у нас спільна людська природа.

Наскільки може бути реальним світ, описаний у науково-фантастичному романі? Зрозуміло, що неможливо передбачити майбутні технології в деталях, і завтра, як і сьогодні, життя людини дуже залежатиме від технологій. Але, зрештою, подробиці не такі вже й важливі: чи багато хто з нас усвідомлює докладно, що дозволяє нашому автомобілю чи мобільному телефону працювати, коли ми ними користуємось? Важливим є те, що описане не є цілком неможливим, що воно не суперечить базовим законам фізики. Тоді ці технології можуть бути частиною вищезгаданого експерименту. Суть полягає у тому, щоб зображені люди поводитись природно, а фабула захоплювала. Якось відомий учений і автор науково-фантастичних творів *Боб Форвард* сказав мені: "*не дозволяй простому науковому факту зіпсувати хороше оповідання*"...

На цей час я завершив передісторію "Мисливця" і пишу його продовження: сподіваюся, що читачі, яким сподобався цей роман, зможуть також отримати задоволення й від майбутніх пригод його героїв.

Бажаю вам усім (і собі також), щоб ми могли жити в майбутньому, де ми були б розумними настільки, щоб здійснити мрії, про які часто говориться в науковій фантастиці, і водночас уникнути тих жахів, які інколи вона передбачає. ■

Щиро Ваш,
Жанкарло Джентта, професор,
член Міжнародної академії астронавтики,
м. Турин, Італія, 14 травня 2014 р.
E-mail: giancarlo.genta@polito.it;
website: <http://www.giancarlogenta.it/>

(переклад з англійської — *Людмила Костенко*)